

!Just stop this!
What did I do wrong?
-Would you take it easy!!!

Why!!!
→ We talked about this!!

it's not such a big deal!
-it's just this once!!

• This is so... typical!

• We said NO JUNK FOOD!!!

You're BEING ridiculous!!!

"Listen!!"
"No!!"
"YOU LISTEN!!"

• BUT NOOOOO, I had to buy them candy!!!

"No"
"Yes!"

What's the point of talking about RULES!?!?
YOU BREAK THEM EVERY TIME!!!

KIDS Like candy!!

You're BLAMING me! what about YOU!

En dus ging ze in het Engels de discussie aan met haar man. Slim bedacht, maar het werkte niet.

Ruzie over opvoeden?

Zo begraaf je de strijdbijl

Nathalie de Graaf biecht op: zij en haar man vliegen elkaar regelmatig in de haren als het om opvoeden gaat. Waar de kinderen bij zijn. Niet fraai, beseft ze, maar hoe komen ze weer op één lijn?

Door: Nathalie de Graaf / Illustratie: Kristel Steenbergen

Het servies vliegt bij ons nog nét niet door de kamer als we ruzie hebben. Oké, dat is misschien wat overdreven, maar mijn man en ik houden wel van een stevige discussie op zijn tijd. En dat kan over van alles gaan, van rondslingerende sokken tot bemoeizuchtige schoonmoeders. Maar ook over de opvoeding van onze zoon (10) en dochter (7) zijn we het, op zijn zachtst gezegd, niet altijd met elkaar eens. Zo kwamen de kinderen laatst thuis van hockey, breed glimlachend met ieder een zakje M&M's in de hand. Gekregen van papa. Op zich niet zo erg zou je denken, ware het niet dat manlief en ik twee avonden daarvoor met elkaar hadden besproken dat onze zoon eigenlijk geen snoep zou moeten eten, omdat hij daarvan buikpijn krijgt. En dat onze dochter meer moet bewegen zodat ze niet onnodig dikker wordt. Waarom geeft hij ze dan die troep? vraag ik me op zo'n moment af. Ik kon me nog redelijk inhouden tijdens het M&M's incident, maar toen mijn man 's middag onder het mom van 'gezellig' ook nog een zak stroopwafels van de markt meenam, barstte de bom. "Waarom doe je dat nou?" snauwde ik hem toe. "We hebben dit toch pas geleden nog besproken?" Natuurlijk weet ik dat het beter is om op zo'n moment

m'n mond te houden en te wachten totdat de kinderen op bed liggen, maar dat lúkt me soms gewoon niet. Ik sleep hem nog wel mee de keuken in, dat wel. Maar ik ben dan zó boos, dat het niet kan wachten tot later. "Ouders zijn het per definitie oneens over de opvoeding," zegt ontwikkelingspsycholoog en gezinstherapeut Steven Pont. "Dat komt doordat je eigen opvoeding bepalend is voor hoe jij tegen bepaalde zaken aan kijkt. En zelfs als je het héél anders wilt doen dan je eigen ouders, dan nóg is je eigen opvoeding je referentiekader." Ook opvoedkundige Marcha van Wijk vindt het herkenbaar. "Ik merk regelmatig in mijn praktijk dat ouders niet op één lijn zitten," zegt ze. "Daar zijn ze zich aanvankelijk niet zo van bewust. Ze zeggen dan dat hun kind niet luistert of niet zindelijk te krijgen is. Vaak blijkt de oorzaak van het probleem te herleiden tot het feit dat ouders het over de regels in huis niet met elkaar eens zijn. Als je wilt dat je kind luistert, dan lukt dat niet als de ouders allebei een andere kant op gaan."

Water bij de wijn

De meeste onenigheid hebben we over slapen en eten. Oftewel: 'laten of ingrijpen', daar komt het volgens ►

*"Zie het niet
als een aanval
wanneer je part-
ner je ergens
op wijst, je helpt
elkaar om de
kinderen op te
voeden"*

Pont op neer: "Je kind wil niet eten, laat je het zo of grijp je in? Hij weigert te gaan slapen, laten of niet?" Van Wijk voegt toe: "De ene ouder vindt bijvoorbeeld dat je het kind moet negeren als het wakker wordt, terwijl de ander het zielig vindt en geneigd is het op te pakken. Als je gewend bent van je eigen moeder dat ze je broertjes en zusjes altijd uit bed haalde als ze 's nachts huilden, dan heb je zelf ook de neiging om dat te doen. En andersom natuurlijk. Ondanks dat veel stellen het op zo'n moment met elkaar eens worden, kan de moeder

het huilen vaak niet aanhoren. En haalt ze het kind er toch uit. Waardoor de ouders onenigheid met elkaar krijgen en er een conflictsituatie ontstaat."

Ach ja, conflictsituaties. Ik kan ze haarfijn opsommen. Zo waren de kranten en het journaal lange tijd een issue bij ons. Vanuit mijn beschermde opvoeding vond ik dat onze kinderen het wereldleed best nog wel even bespaard kon blijven. Mijn man daarentegen keek vroeger al op achtjarige leeftijd naar *De wereld in oorlog* en kreeg daardoor naar eigen zeggen juist een brede algemene ontwikkeling én interesse in de journalistiek. Dit leidde tot verhitte discussies, vooral als hij onze zoon prachtige verhalen vertelde over zijn grote passie: de Tweede Wereldoorlog. Ik moest praten als brugman om hem passages over concentratiekampen en bombardementen over te laten slaan. En ik heb hem meerdere malen geprobeerd te overtuigen dat het beter is sommige boeken en kranten eerst even door te bladeren voordat je ze aan de kinderen laat zien. Natuurlijk, deze discussies voerden we niet waar de kinderen bij waren, maar ik moet toegeven dat ik in mijn afschuw ook wel eens heb ingegrepen terwijl de kinderen erbij waren. Fout, ik weet het. Uiteindelijk hebben we het opgelost. Het nieuws helemaal weghouden is niet goed, maar het volwassenen-nieuws ook niet. Dus hebben we nu een middenweg gevonden: onze zoon kijkt naar het Jeugdjournaal. En ik kijk mee. Problem solved.

"Er is een verschil tussen oplossing en besluit," zegt Steven Pont. "Soms is er

gewoonweg geen oplossing, maar kun je besluiten elkaar halverwege tegemoet te komen. Het heeft weinig zin om uit alle macht je zin door te drukken. Misschien win je het dan uiteindelijk wel op het thema maar je verliest het op je relatie."

Van Wijk: "Je kunt een andere mening hebben dan je partner, bijvoorbeeld of rood nu een mooie kleur is of niet, maar qua regels in huis is het van essentieel belang dat een kind duidelijkheid heeft. Moet hij nu wel of niet zijn bord leegeten? Mag hij wel of niet een snoepje voor het eten? Als ouders het niet met elkaar eens zijn, wordt het kind daar heel onzeker van én hij gaat zijn ouders tegen elkaar uitspelen. Met als gevolg dat de ouders daar ruzie over krijgen."

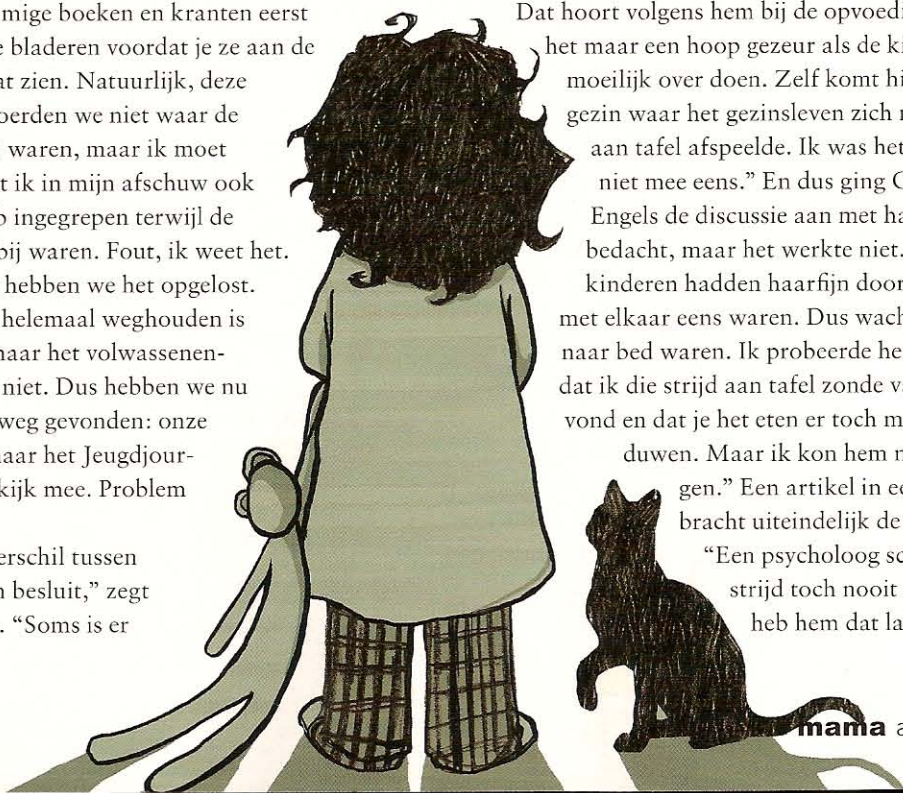
Samen praten dus, is het advies van beide deskundigen. En nóóit je partner afvallen waar de kinderen bij zijn. Trek je agenda en plan eens een avondje waarop je dingen bespreekt. Hoe kijk jij tegen bepaalde zaken aan? En je partner? Probeer dan allebei water bij de wijn te doen. "Je kunt nooit alles in één keer bespreken," zegt Van Wijk. "En zie het niet als een aanval als je partner je ergens op wijst, je helpt elkaar om de kinderen zo goed mogelijk op te voeren."

Twee kapiteins

Hoe doen mijn vriendinnen dat eigenlijk? Zitten zij 's avonds onder het genot van een glas wijn samen de huisregels door te spreken? Of zijn zij, net zoals wij zo druk dat het er vaak niet van komt? Uit een rondvraag blijkt al snel dat de meeste bevriende stellen het ook niet altijd met elkaar eens zijn. Zoals Claire bijvoorbeeld (36, moeder van drie kinderen): "Mijn man vindt dat de kinderen 's avonds hun bord moeten leegeten.

Dat hoort volgens hem bij de opvoeding en hij vindt het maar een hoop gezeur als de kinderen daar moeilijk over doen. Zelf komt hij uit een groot gezin waar het gezinsleven zich min of meer aan tafel afspeelde. Ik was het er helemaal niet mee eens." En dus ging Claire in het Engels de discussie aan met haar man. Slim bedacht, maar het werkte niet. Claire: "De kinderen hadden haarfijn door dat we het niet met elkaar eens waren. Dus wachtte ik totdat ze naar bed waren. Ik probeerde hem uit te leggen dat ik die strijd aan tafel zonde van de sfeer vond en dat je het eten er toch moeilijk in kunt duwen. Maar ik kon hem niet overtuigen." Een artikel in een tijdschrift bracht uiteindelijk de oplossing.

"Een psycholoog schreef dat je die strijd toch nooit zou winnen. Ik heb hem dat laten lezen en

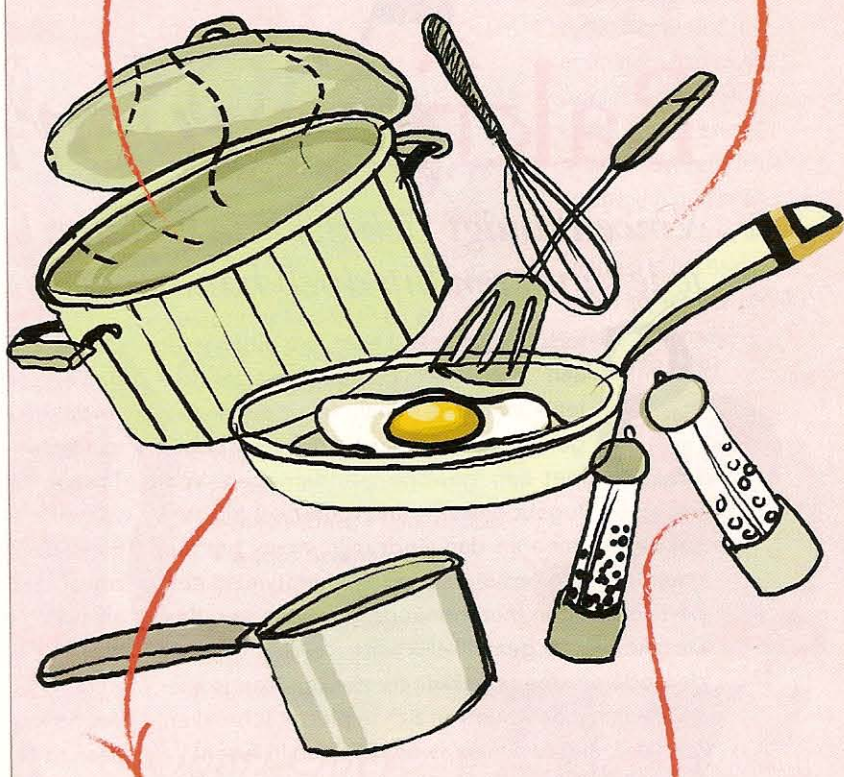

Iedere dag snel en lekker koken

SUCCEPSECRET VAN MAMA

• Mama heeft dagelijks een nieuw recept

• mama kookt gezond

• papa kan het ook

• mama krijgt haar boodschappenlijst via sms

Check nu onze site

WWW.TIJDVOORMAMA.NL

Ook voor: • mama tv
• mama next door
• mama nieuws

toen gaf hij mij gelijk. Sindsdien gaat het een stuk beter.” Elize (41, moeder van twee kinderen) en haar man zijn het in grote lijnen over de regels in huis eens, maar soms botst het toch. Elize: “Dan zegt mijn man bijvoorbeeld tegen één van de kinderen: “Nu is het klaar, naar boven!” Vaak zijn ze op zo’n moment aan het klieren aan tafel. Ik vind meestal dat ze nog wel een kans verdienen en dat zeg ik ook tegen mijn man. ‘Oké,’ zegt hij dan. ‘Nog één kans, daarna is het afgelopen.’ Voor ons werkt het zo. Ik vind het goed dat de kinderen zien dat papa en mama het niet altijd met elkaar eens zijn en dingen anders aanpakken. Ik leer mijn kinderen dat ze hun emoties mogen uiten en vind dat ze dat daarom van ons ook best mogen zien.”

Vroeger was het een stuk gemakkelijker. Moeder bracht als huisvrouw de meeste tijd door met de kinderen en bepaalde de regels. Vader schikte zich daarin. “Tegenwoordig zijn de grenzen wat dat betreft vervaagd,” zegt Steven Pont. “Doordat vrouwen meer buitenshuis zijn gaan werken en beide partners evenveel voor de kinderen zorgen is er meer een overlegstructuur ontstaan. En ja, dat zorgt voor de nodige spanningen.” In extreme gevallen wil het volgens de therapeut nog wel eens helpen vader en moeder afzonderlijk van elkaar een dag ‘de baas’ te laten zijn. “En dan kijken wat er gebeurt, hè. Vader wil bijvoorbeeld de regels versoepelen en moeder is bang dat alles dan in het honderd loopt. Negen van de tien gevallen valt dat echter reuze mee. Zo’n dag is dan echt een eye-opener.” Eh... dat laatste, dat gaan wij niet proberen. Maar praten: oké. Binnenkort gaan mijn man en ik met een glas wijn, of misschien wel iets sterkers in dit geval, rond de tafel zitten. Twee kapiteins op een schip, dat werkt niet. En zonder duidelijke regels al helemaal niet. Ben benieuwd of het servies heel blijft.

VAN WEGE PRIVACYREDEKENEN ZIJN DE NAMEN VAN DE GEINTERVIEWDEN GEFINGEERD. MET DANK AAN STEVEN PONT, ONTWIKKELINGSPSYCHOLOOG EN GEZINSTHERAPEUT, WWW.STEVENPONT.NL EN MARCHA VAN WIJK, OPVOEDKUNDIGE PRAKTIJK DE VLINDER, WWW.OPVOEDKUNDIGE.COM

Top 5 van onderwerpen waar de meeste ruzie over wordt gemaakt:

1. Wel of niet leegeten van het bord?
2. Kind 's nachts uit bed halen (als hij huilt) of niet?
3. Wanneer straf je je kind? De ene ouder vindt dat het kind wel op de bank mag springen, terwijl de andere ouder daarvoor straft.
4. Tv-kijken, hoe lang en naar welke programma's mag er gekeken worden?
5. Wel of niet internetten?

BRON: MARCHA VAN WIJK, OPVOEDKUNDIGE